Ćwicz. pryw. 8/I 1921 Wypracowania na temat różnic między stylem mężczyzny a kobiety.

1) Chyrowski Rudolf.
2) Freilichówna Chanak
3) Garbaczowska Janina
4) Hemlich Anna
5) Kramarzewski Jan
6) Łysakowski Adam
7) Petkówna Kazimiera
8) Preisner Walerjan
9) Romanowski Juljusz (wypracowań 8 str.)
10) Rosenbuschówna
11) Stoffel Adam
12) Tarnawski Eustachy
13) Ungarówna.

http://rcin.org.pl/ifis

Rozbiory wskazówek do rozpoznania stylu męskiego i kobiecego.

Chcąc uchwycić wszystkie odrębności stylu mężczyzny i kobiety, należałoby porównać te dwa typy stylów. O ile wyżej może być mowa o odrębnym stylu mężczyzny i kobiety. Trzebaby wczuć się w styl kobiety i mężczyzny z osobna, a możność wykrycia różnic byłaby wtedy największa, gdyby obydwaj przedstawiciele wypowiadali się w podobnych tematach i okolicznościach.

Zasadnicze różnice w stylach mężczyzny i kobiety najlepiej wytłumaczą nam odrębności i cechy przyrodzone właściwe tym płciom. Innemi słowami: różnice stylu są w różnicach natury,

http://rcin.org.pl/ifis

mężczyzny i kobiety. Do tych tylko różnic
można można. Albowiem poza wpływami
naturalnymi, poza wpływem otoczenia,
zwyczajów i t.p. - na nasz styl, który w tych
warunkach, mniej lub więcej dowolnie
obrestić możemy, istnieje jeszcze wpływ
pracy naszej w tym kierunku, i wpływ
bardziej, że tak powiem, wewnętrzny, który
może równie dobrze wyrobić w kobiecie
styl męski, jak w mężczyźnie kobiecy
co jednak nie będzie zupełnie niezależne
od pewnych cech męskich w kobiecie
i odwrotnie. Ponieważ jednak dzieje się
to zwykle, tak jak zwykle spotyka się
kobietę z wąsami i zarostem, a mężczyznę
bez zarostu, przeto można powiedzieć, że
jakkolwiek istnieje styl mężczyzny

http://rcin.org.pl/ifis

i kobiety, to jednak nie zawsze pojęcie stylu męskiego będzie nierozerwalnie sprzężone z pojęciem mężczyzny i tak samo sprawa ze stylem kobiecym. –

Kobieta ma w sobie coś łagodnego, miękkiego, falistego i powolnego. Zatem styl jej cechuje powolność, często równomierna z rozwlekłością. Gdy przez to samo, nie możemy nazwać stylu kobiecego obszernym, przeciwnie, owa miękkość stylu jest czasem wyrazem braku treści lub przyćmienia treści. Styl mężczyzny jest nagół cięższy, jak cięższy jest chód jego, jest przez to obszerniejszy krótszy i bardziej zwarty. Kobieta jest słabsza od mężczyzny, mniej wytrzymała, nie rozpuści się ona

w swych dociekaniach tak dalekio czy głęboko jak mężczyzna, jest ona bardziej powierzchowna, zawsze nie bez finezji, tem większej im mniej roboty jest dla twórczych myślowych na dalszą metę. Zatem, styl mężczyzny jest głębszy, potężniejszy, jędrniejszy.

Kobieta jako odwrotna strona mężczyzny, który otacza ją swoim ramieniem i prowadzi w mroki życia – nie posiada tej bystrości co mężczyzna lub posiada ją w stopniu o wiele większym jedynie tylko na krótszą metę. Jest ona mniej abstrakcyjniejsza, bo krótkowzroczna. Styl jej cechuje większy porządek, a mniejsza śmiałość i rozmach odwrotnie jak u mężczyzny. Kobieta, jako towarzyszka

http://rcin.org.pl/ifis

męskiego, którego praca jest odpowiedniejsza
dla umysłu kobiety - ma więcej intuicji
więcej zdolności wczuwania się w obcy
męskiego, uczuciowość go zwą kapryśnym
a to wymaga większej uczciwości.
Allegorycznie zmuszony jest kierować się
ścisłym rozumem. Wskutek tego męskiego
jest skłonniejszy do rozumowania, a
kobiecą niejako do malowania myśli.
Styl jej jest wskutek tego niezaprzeczenie
mglisty, chorobliwie poetyczny. Dzięki
większej uczciwości męskiego kobiety
silniej nerwami umysłu męskiego, a to
powiązane za sobą większą skłonność zarówno
do idealizowania, jak i do ciężkiej
melancholii. To również jedna z cech stylu
kobiety. — Mimo to co napisałem o

odrębnościach stylu negatywnego i kobiecego
słowem, że odrębności te rozciągają się bardzo
słabo uwzględniamy różnorodności stylów
i ich zależność od rozmaitych okoliczności
a raczej je może zupełnie słabe wyrobienie
muzyczne albowiem o stylu stanowi sam
artysta, a styl zależy przeważnie
od stopnia rozwoju duchowego, który o ile
na ogół jest mniejszy u kobiety, aniżeli u
mężczyzny to o tyle stanowi może o
najistotniejszej różnicy w stylach o których mowa
Gdyby się tak mocno miała rozwinąć
powszechnie że męskiego jest niejako
bardziej stylowy, aniżeli kobiece. —

We Lwowie 9. I 1921 r.

Ludwik Chyrowski

http://rcin.org.pl/ifis

Zasadniczą, z której wynikają inne, jest różnica ujęcia tematu. Mężczyzna obejmuje szerszy widnokrąg i główny nacisk kładzie nie na to jak pewna rzecz wygląda, lecz czem się różni, w czem jest podobna, o ile charakterystyczna dla czasu lub otoczenia, czy i jaki wpływ na nie wywiera, oraz podaje przypuszczalne przyczyny takiego a nie innego stanu przedmiotu którym się zajmuje. Kobieta natomiast zwraca więcej uwagi na sam przedmiot niż na jego stanowisko w pewnem otoczeniu, przyczem najlatwiej spostrzega w nim te pierwiastki które znajduje w sobie, więc przed innemi uczuciowe. Słowem, sąd mężczyzny jest więcej objektywny, kobiety więcej subjektywny. O ile chodzi o formę to mężczyzna raczej definiuje lub tłumaczy, kobieta opowiada lub tłumaczy.

Jan Kramarzewski.

http://rcin.org.pl/ifis

http://rcin.org.pl/ifis

Zysakowski Stan.

Kryterja rozpoznawania utworów pisanych przez mężczyzn a przez Kobiety — są następujące:

1) gramatyczne: rodzaj końcówek czasowników zawartych w utworze.

2) logiczne: w oparciu o hypotezę ścisłości i systematyczności myślenia męskiej a mężczyzn ambicji u Kobiet — można twierdzić, że w utworach pisanych piórem męskiem będzie: w pojęciowem ujęciu myśli jaśniejsza linja logiczna: w pojęciowem ujęciu myśli jaśniejsza linja logiczna: w pojęciowem ujęciu myśli jaśniejsza linja logiczna

3) „Stylistyczne" (dotyczy psychologicznych i „literackich" momentów twórczości):

w utworach kobiet: intuicyjność („stylistki") wyraża się w znacznej wyrazistości rzeźb bez kolejnego rozwijania postaci, liczne przeczucia i świetne porównania, ten raz prześwietl z różnych punktów widzenia charakteryzujące — zamiast bezpośredniego wskazania samej rzeczy i decyzji co jeden stanowczy sąd o niej. Obfite nagromadzenie przeczuć i porównań powoduje nieraz stylistyczną zawiłość. Częste przeskakiwanie od wyobrażeniowych do pojęciowych. Nierówność wartości przemówień często od ich rozmiarowego wrażliwienia. Objawy: obrazowość i lotność stylu;

To wszystko w mniejszym stopniu albo wcale nie występuje w stylu męskiej, wskazuje na powagę i jędrność.

Na innej kryterja dotyczą formy i stylu utworu; oto nie te mogą posłużyć kryterjum:

4) psychologiczno-historyczne: o ile autor nie ma wiele pojęć ogólnych (jednostronnych), które on wyraża o danym typie, zestawień typu danego z innymi oraz historycznymi historycznemi, nacechowych zapatrywań autora na pojedyncze zagadnienia i wogóle jego poglądu na świat, który łatwo byłby różny u mężczyzny niż a u Kobiet.

Twierdzenia powyższe, nie oparte na konkretnym materjale, mogą mieć tylko hypotetyczną wartość. Zwracam uwagę, że według mojej teorji Weiningera — istnieją męskości pozbawiony dużo „Kobiecości" i Kobiety pod wielomą względami zbliżone do charakteru męskiego. Kryterja wymienione pod 2/3) i częściowo pod 4) dotyczą mojej rozróżnienia „męskości" i „Kobiecości" — a nie (fizjologicznej) odmienności „męskiego" i „Kobiety". ——

Lwów 9/I. 1921.

http://rcin.org.pl/ifis

Freisner Wolenjan

Katalog kryteriów rozpoznawczych dla charakterem męskiego i kobiecego w kompozycji pisarskiej.-

Charakter męski		Charakter kobiecy
Styl prosty	⟷	Styl niejasny
" skromny	⟷	" bezstylowy
płynność myśli	⟷	chwiejność myśli
świadomość "	⟷	ryzykowność "
giętkia myśli	⟷	giętkia prozna i wyraźny tendencyjny rozwój cech giętkiej myślowej.
Przewaga intellektu nad uczuciem	⟷	Przewaga uczucia nad intellektem
Silne uczucie	⟷	afektacja
chwiejna subtelność uczuć	⟷	Wiekowa subtelność uczuć
Krótkie zdania	⟷	długie zdania złożone

-/-

http://rcin.org.pl/ifis

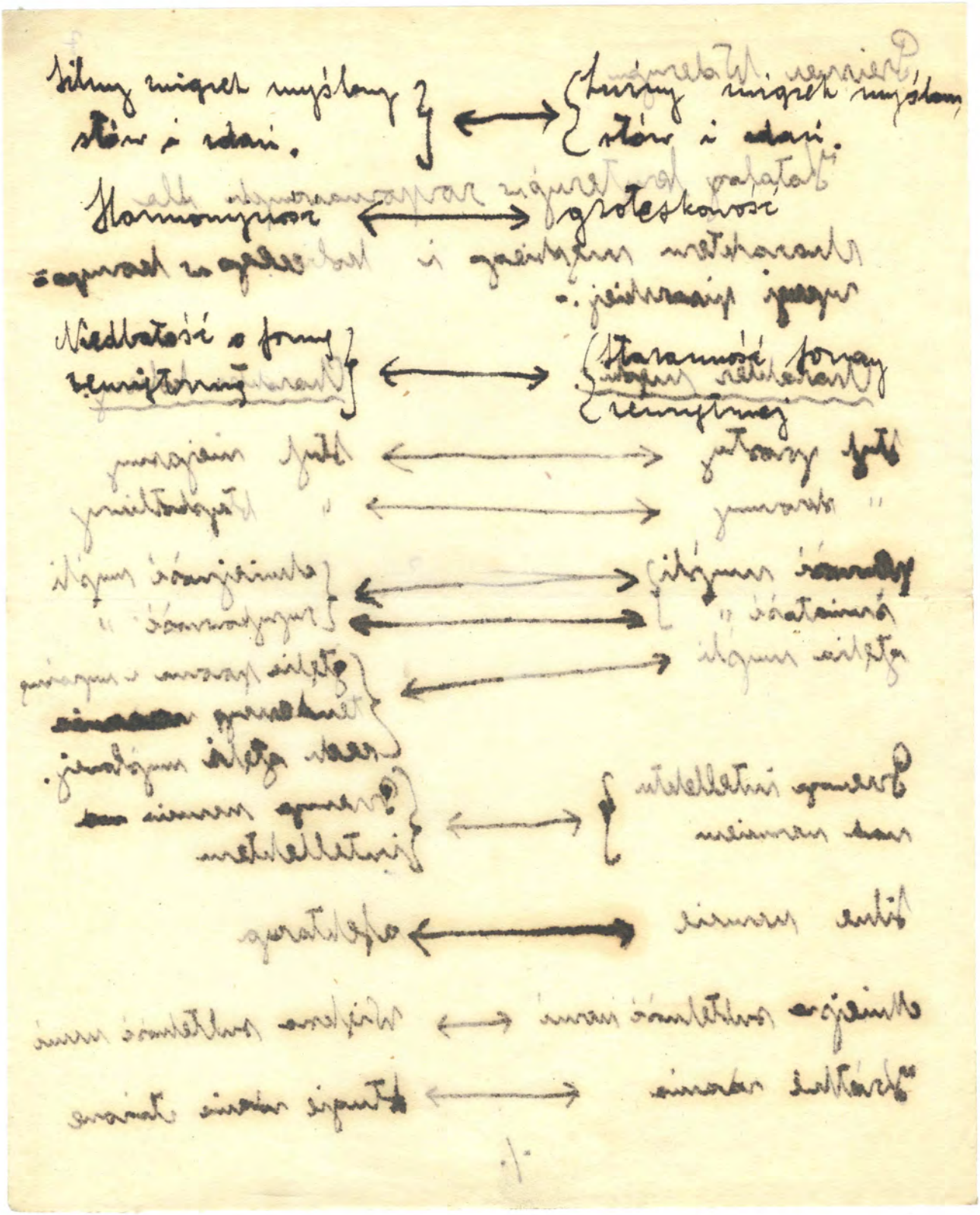

Kobieta a mężczyzna
i ich właściwości literackie.

Mając przed sobą jakąś pracę literacką – z pewnych właściwości językowych, stylistycznych i psychicznych, niełatwo wytrawny psycholog, lecz nawet przeciętny intelligent rozpoznać może, czy dany utwór został napisany przez mężczyznę czy kobietę.

Jakkolwiek trudno nieraz o tem stanowczo zadecydować, że wszystko nato, że jak z jednej strony w dziełach niektórych autorów męskich przebijają się cechy charakterem wybitnie kobiecego – z drugiej strony w pracy niejednej autorki wystąpią znamiona, które nam skłaniały nas do przypuszczenia, że autorem jest mężczyzna, a nie kobieta.

Przeciętnie rzecz biorąc typowe własności psychiczne męskie lub żeńskie znajdują częstokroć jaskrawe odzwierciedlenie w ich języku i stylu i wogóle twórczości.

Zanim przystąpię pokrótce owe ogólne właściwości obustronne, poczynię z góry zastrzeżenie, jakobym cel tych we wszystkich

http://rcin.org.pl/ifis

http://rcin.org.pl/ifis

wielkich wypadkach się dopatrywał, jak nadmiernem jej bowiem wydaje, że jak wtenna reguły bez wyjątku, tak i w tym wypadku oceniamie oraz rozpoznawanie Autorstwa według tej wtorny wtcrar zawieść może.

W większym - Autora górnje przedewszystkiem chłodna rozwaga nad wcrnieniem; większym ogarniając całkowitość myśli, które chce wypowiedzieć, oraz tworząc schemat całości, w sposób zupełny obejmą wszystkie emocje i efekta, jakie zamierza na czytelnika wywrzeć. Jeśli zaś stara się wiernie oddać indywidualność swego „ja", lub będąc bardziej objektywnym, wnika w zagadkę duszy bliźniego, jeśli zastanawia się nad nią i usiłuje dociec przyczyny i wątki poczynań drugich, albo też jeżeli zestawia swą własną psychikę z psychiką innych, to wtenc się do dzieła z pewnym zgoły ścisłe wytyczonym planem, z wielką dozą skrupulatności, nie pomijając najsubtelniejszych odcieni, nie lekceważąc najdrobniejszych szczegółów.

Autor subjektywista, przedstawia nam życie swej duszy w najplastyczniejszych barwach, uwzględniając ze staranność wszystkie wewnętrzne momenty psychiczne i traktując rzecz ze stanowiska badacza,

/.

http://rcin.org.pl/ifis

http://rcin.org.pl/ifis

Dwory całość doskonałą pod względem plastycznego i rzeczowego ujęcia przedmiotu. ..

Z pośród męskich obrazów rozróżnię, między innymi, dwa wybitne typy jako skrajnie sobie przeciwne. Pierwszy typ - to potężny umysł i chłodnego rozsądku, to maszyna mózgowa, która obce sfery mimi płomiennych. W typie tym widzimy doskonałego sprawozdawcę, krytyka, który nie przeczy wnikliwości szczegółów i jest on wtedy albo niewinnie wiadomym albo też bardzo interesującym, zależnie od tego, czy mniej lub więcej rzeczowo swój wykład opracowuje. Drugi typ - to fantazja i liryk o bujnej wyobraźni, bardziej do kobiety zbliżony. W demonstrowaniu jednostkie swych myśl, zachowuje siłę i pewność siebie, akordy jego burzliwych uniesień dążą nerwowej czułości. Energja, siła hartowana myśl przejawia się w wierszach, nacechowanych czującością i bezwzględną zdecydowanością i sparty dążnością krytykiem swej duszy pobudzania zbliżnić do pokrewnych myśl. Przez słowa przebija się żądza przeobrażenia wszystkich (swych) zapatrywań na świat widzi, nacechowania światu swych poglądów i ujęcia ich myśl słowach wy-

http://rcin.org.pl/ifis

http://rcin.org.pl/ifis

względnych; zagalopowując się często przekracza granice etyki i zdrowego rozsądku.

Ja przynajmniej odnoszę takie wrażenie, że o ile w wspomnianym autora gra główną rolę pierwiastek uczuciowy, wszystkie swe wysiłki skierowuje ku temu, ażeby zademonstrować przed czytelnikiem całą galarę swych uczuć, w słowach dosadnych, w sposób bezwzględnie przekorny, chociażby mniej wystąpić przeciw ogólnym zwyczajom i powszechnie przyjętym zasadom. Każe swym słowom „karać i sądzić, gdyż we serca strupieszałe i jako łaski Chrystusa Pana korbijów skały" (Orędzie do narodu Miriama w „Życiu" r. 1887).

O ile typ pierwszy może często wykoszlawić przesadny skrupulatyzm, pedanterja, o tyle w drugim typie złe wychowanie swym uczuciom i zgubnie prowadzić może do dekadentyzmu.

Istnieje typ zrównoważony, w którym pierwiastek uczuciowy podporządkowuje się rozsądkowi. Typ ten tworzy ludzi działających, emocjonalny słowa i myśli: przebija się w nim i wulkaniczna siła myśli w stopniowaniu swych uczuć i mistyka zdolność konstruowania kombinacji w całości zgodnej, systematycznej.

http://rcin.org.pl/ifis

http://rcin.org.pl/ifis

Wzbitnego pierwiastka męskiego trudno dostrzec w pracach kobiet mniej utalentowanych. W natłoku takich wystąpią mieszaninę i komplikacje typów wybitnych, uniemożliwiające trafną decyzję, jeśli chodzi o rozpoznanie cech męskich lub żeńskich.

Aby nie odbiec od przedmiotu przejdę obecnie do kobiety-autorki. Jeśli u mężczyzny przejawia się siła, to u kobiety natomiast męskość. Tam, gdzie kobieta chce, zadając gwałt swym uczuciom, przybrać maskę obojętnej i silnej powagi, w obliczu cyfr, obliczeń chłodnych i spokojnych doczekań, staje się nienaturalną, sztuczną, nawet nieznośniałą, brak jej bowiem zdolności konsekwentnego podporządkowywania zdań, poglądów, myśli, brak zdolności i wytrwałości w śledzeniu z zimnym spokojem szczegółów.

Najczęściej występuje kobieta jako rzewna lirycznka, mała serca i uczuć, bardzo swym językiem melodyjnym słodyczy i zachwyt.

Jej uczucia nie wybuchają taką gwałtowną, pełną czar, nie mają takiej nieodpartej siły żywiołowej. Uczucia jej wzbierają płaczem, płaczem długiej zbolałej, zrezygnowanej, bezsilnej, płaczem długim, żałosnym, skarżącym się na fatalizm losu, siły obce,

http://rcin.org.pl/ifis

przed którą ustoję mnisi. Tu mienia krzyki sprzecznego chęci walki z losem, męczeństwa godnego zdobycia, dlaczego, dla się wdać za bary z losem i światem, wszystko świat cały, porządek — Kobieta najczęściej kamieniem sprzeciwu wydaje, bez czynu to jest z rezygnacją poddaniem się. Jeśli się zaś śmieje, śmiech jej i radość tak bywa słodyczą, czarem i wdziękiem, że trudnością trzeba zdobyć się może. Jej ciemne włosy kwieciem, owiane pogodą słonecznej, dotknięte oliwkową jesienną blaskiem. Brak jej owej płomiennej, skrzącej ironji, cechującej płeć męskie, brak zdolności argumentacji jędrnej przygwaidrania przeciwnika, zastępuje to w niej część kobiecego, czasem szczerość naiwna i patos. Patos Kobiety jest pełen retoryki mocnej, dziwnych głębin, niedomówień, aluzyj. Stara się wtedy Kobieta działać na czułego, nastrajając go na nutę sentymentalną i lubuje się w doborze słów wyszukanego, podniosłego, kwiecistego, osłoniętego jakimś dziwnym mistycznem tajemniczości.

Powiedziałbym, że Kobieta mnie lepiej od mężczyzny wnikać w dusze ludzi, gdyż z natury wiedzę, dającą sobie improwizować wszystkiemu, co ją pod względem siły, energji przewyższa, zrezygnowana,

http://rcin.org.pl/ifis

http://rcin.org.pl/ifis

znajdzie pośmiertnie władzę, oparty na fundamentach czynnej i silnej myśli, tem samem zdradzi się tymi rysami charakteru do kogo, wemknie się w jego dobę i miesiąc, uczuciowa jego miernoc prawicą i bezradność, brak zdolności decydowania o sobie, intuicyjnie uczuciowy do respekt, jaki budzi u kogo energja władcy, pana.

Prawie zawsze żyje kobieta w świecie idei, obcy jej skrajny realizm męski, odmienna niemęczącą łzką ku bezpośrednim bytom, idealom niedoścignionym, przyczem jest ożywiona jasnym optymizmem. Przechodząc obcowanie bólu, wpatrzona jest w odległy, widomy dla niej wzorowy świat wyrzeczenia, świat wzniosłych idei, świat tęsknoty ekstatycznej i poezji, wraca do łask niemających, bojaźliwych sił nadziemskich i żywi nadziejąbania się z tym światem pięknym, uświęconym jako w nagrodę za bólei znoje dzisiejsze. Taki skrajny optymizm radzi u mężczyzn zamiłowań.

Dalej bez zaśniedziałej woli jakąś łzką i rzewną melodię (takie odmienne pierwsze wrażenie słów drugiego tekstu p.t. „Jemy Żuławski", nadętemu dobraniu słów znajdujemy i wzgórze całościę, tryumfalną w podniosłym, bujnym natchnieniu, zadecydowaniem pod

http://rcin.org.pl/ifis

http://rcin.org.pl/ifis

wpływem pierwszego wrażenia, że kobieta jest autorką tekstu.

Powtóre zaś tekst pierwszy p.t. „Pierwszy list" posiada styl bardziej jędrny i zrównoważony i w całości przebija się rzeczowe i trafne ujęcie przedmiotu, wydaleni sąd o mętności autora.

Możliwe, że zbłądziłem, możliwe też, że w razie przeczytania wszystkiego obu tekstów i dłuższego zastanowienia się, sąd mój wypadłby przeciwnie, o wiele bowiem łatwiej wnioskować o charakterze autora, jeśli się czyta wprost jego utwór i ma możność zetknięcia się nad każdym wyrazem i zwrotem, myśl, gdy się słyszy zdania czytane, które jakkolwiek zwolna i dobitnie wypowiadane, nie mogą się utrwalić tak mocno w pamięci.

Na tem kończę tekst mych osobistych zapatrywań i poglądów w tej kwestji i byłbym wdzięczny Sz. P. Profesorowi, gdyby tu na przyszłej godzinie ćwiczeń psychologicznych, odebrał wprowadzki ocenę mych poglądów, pragnąłbym bowiem bardzo wiedzieć, jak dalece mylne są me zapatrywania (że wprowadziłem tu wiele błędnych przekonań, odczuwam to instynktownie) i czy wogóle ta moja praktika korzystna posiada, chociażby w małym

Skromna pewna dozę słuszności lub pary trafnych poglądów.

Trzeci natknąłem się tematu nie wyczerpałem, lecz zniewolony byłem unikać wszelkiej rozwlekłości, abym nie spotkał się z zarzutem (na który i tak już zasłużyłem) że oddaliłem od właściwego tematu, nie streściwszy się w sposób jędrny i trzeźwy.

Lwów, dnia 9 stycznia 1921.

Juljusz Romanowski.

http://rcin.org.pl/ifis

Adam Stoffel. 9/I. 1921.
16

Za główniejsze kryterya twórczości uważam

u mężczyzny:	u kobiety:
„rzeźwość",	„nerwowość",
uważliwość umysłu,	uważliwość" znaczna,
umiarkowanie,	zapał,
„zgoła bolesne",	„gwałtowne",
„treściwość",	„powierzchowność"
„zwięzłość",	pokój,
„ścisłość",	swoboda
„dokładność",	rozwlekłość",
„oschłość",	barwność"
siła	„falowość"

Przytoczone wyliczone cechy dadzą się sprowadzić do wspólnego mianownika „czynności" u mężczyzny, a „bierności" u kobiety.

Zauważyć jednakże należy, iż sąd, wydany na podstawie powyższych cech charakterystycznych nigdy nie może nosić znamienia sądu kategorycznego. Wszelka bowiem prawdziwa twórczość jest dziełem ducha ludzkiego - a nie funkcyą jego organizmu fizycznego,

÷

który może co najwyżej kształtować w mniejszej lub większej mierze przejawienie się tej twórczości na zewnątrz, zależnie od stałej względnie silniejszej budowy mózgu i systemu nerwowego.

Spotyka się jednak w życiu bardzo często osobników męskich o naturze – a więc o budowie organizmu cielesnego i psychicznego – wybitnie stałszej, bierniej, cieńszej, jak i na odwrót zdarzają się nierzadko kobiety o silniejszej, czynnej, męskiej strukturze psychy. Utożsamiani zaś psychicznie tylko postrzegamy się duch, pragnący treść swą zamienić w myśl a następnie w słowo, które przeto musi nosić na sobie piętno ducha, nie musi natomiast pozostawać w niewolniczym związku z budową ciała ludzkiego.

Odgadnięcie płci autora ze słów jego jest wobec tego rzeczą bardzo trudną a może być czasami wprost niemożliwą.

http://rcin.org.pl/ifis

Freilichówna Chanah.

Kryterjum stylu męskiego:
ścisły, jędrny, myśl głębsza, prze-
mawia więcej do rozumu, aniżeli do uczucia.

Kryterjum stylu żeńskiego:
obrazowy, bardziej rozwlekły,
przemawia bardziej do uczucia,
aniżeli rozumu.

Uwaga: zdaję sobie sprawę, że to,
co tu napisałem jest szablo-
nem powtarzaniem cudzych,
może nawet niestuszmych zdań.

Autorstwo tekstu drugiego: „Jerzy
Żuławski" przypisałem Leibnicio
pod wpływem wrażenia ogólnego.

http://rcin.org.pl/ifis

Wenlich Anna

Właściwości stylu męskiego:

1) Zwięzłość
2) Poprawność
3) siła
4) namiętność
5) Rozjaśnienie
6) fantazja
7) Objektywność

Właściwości stylu pobicty:

1) Uczuciowość przechodząca często w czułostkowość (sentymentalizm
2) drobiazgowość (zatrzymywanie się na szczegółach
3) miękkość
4) tkliwość
5) subiektywność

http://rcin.org.pl/ifis

http://rcin.org.pl/ifis

Kazimiera Pietkówna. 19

Cechy stylu kobiecego: wrażliwość, harmonię, lotność, brak konkretyzmu, intuicyzm, uczuciowość.

Cechy stylu męskiego: wyrazistość myśli, prostota, trafność w ujęciu, konkretyzm, jasne obrazowanie, przewaga przymiotnika nad rzeczownikiem.

http://rcin.org.pl/ifis

Przytaczam do przekonania, że przykłady wcześniejsze, wykazać miały omyłkowość stałowanych kryteriów: krytyka Lamartowina, przemnie męska, może jednak być piórem autorki tego n. p. pokroju, co Konopnicka; krytyka Żmudzkiego, przemnie kobieca, może być pisaną przez Feldmana n.p. lub Sokolskiego. Pisarze mówią mają styl tak nerwowo-kobiecy, tyle kobiecych przymiotników, że granica się tu zaciera.

Kryterya, na tych dwóch rodzajów stylu stworzyć można; jednak zdaje się że wyjątki będą tu tak liczne, że nie wiem czy można się wogóle nich oprzeć, że decyzja jest tu zawsze „arbitralna" i że jeśli gdzieś, to właśnie tu należy zdać się na wyczucie do wyczucia, od człowieka do człowieka.

Objętość ucieczki w stylu swoim przeciętnie jest mniejsza; a to widzimy w literaturze, lecz także w malarstwie rzeźbie.

http://rcin.org.pl/ifis

Kobiecie brak wzmachu, szerokiego gestu; potrafi raczej cyzelować, jak uchwycić rzecz jemnym i miękkim rysunkiem. Gniatość jej w stylu jest gniatością tchórza, który wdzięczy się na bohaterstwo ... z tchórzliwa. Psychologia jej jednak jest głęboka i lękliwe skrywanie uczuć.

Logicznym stył kobiecy zwykle nie bywa z dwóch przyczyn, z których jedna jest ów lęk właśnie wyczuwalnia myśli aż do ostatecznej konsekwencji: drąga lewistwo, intolerancja, intelektualizm.

Kwiecistym i wdzięcznym jest stale, bo kobiece pokusy gdy czyta wydobywa się rzecz jakby bardziej w „suchej" ścisłej, rzeczowej, niepoetycznej.

Dlatego w natłoku kobiecej pe wtaśnie pierwiastki czucia i wyobraźni przeważają inne, nie wiem - jaką jest znać słownika. Bo pokiemi są nietylko kobiety kamienne w utworach tylko beletrystyki, lecz pokiemi te, które chowano „po męsku."

http://rcin.org.pl/ifis

Ungarózna

Stosunek do swoich dotychczas
odniesionych wrażeń zdobyłam sobie
sąd, że tak niektórzy mężczyźni
jak niektóre kobiety pisząc zwracają
się ściśle, jasno, jędrnie oraz, że
tak niektórzy mężczyźni jak nie-
które kobiety pisząc zwracają się
nieściśle, niejasno, gmatwanie
i z tego powodu nie mogłam
dotychczas, mimo nadzwyczaj
i pewnego rodzaju pewnej badań,
wyjść jakiejś specyficznych
właściwości z pismach mężczyzny
z odniesieniem do pism kobiety.
Toteż zdawało się mi się, iż tak tekst
pierwszy jak i drugi mógł napisać
tak dobrze mężczyzna jak i kobieta.-

http://rcin.org.pl/ifis

http://rcin.org.pl/ifis

Chyrowski-Rudolf

Tekst: 5 list

1) Zobacz
Przed przeczytaniem się mnie cieszyłaś
oczekiwałaś w tych dniach. Smutniejsza ale
zrozumienia i Bardziej ludzkiego. Uczucie
górnie nad myślą. –

2) Teraz dopiero zorientowuję się, że to co
najistotniejsze przemilczałem tutaj może tylko
myślicielu tego, że nie zrozumiesz
dostatecznie z treści listu przy pierwszym
czytaniu. Rozjaśnię mi się to tyle,
że muszę napisać: dlaczego ale to
później.

Sądzę mój opanuje jest na
ogólnych wrażeniach. W obydwu
tekstach nielenyta mnie przede-
wszystkim ich strona muzy-
czna.

http://rcin.org.pl/ifis

Tekst: Jerzy Żuławski

1.) obwyjątkowe migrowanie: Język jego wyko-
puje wyrażenie, wybrane, skrystalizowane
w mutacjach wyjątkowych myśli.
Rzecz jasna. Emancypowanego. Żywiej
nawiązuje się - tatrzańskie akcje się zgrabno-
wać rozmowę. -

2.) Jestem również wielce zachwycony
tekstem co pisałem powyżej o tekście
drugim. Zaimponował mi jakaś zgrabność
i zwięzłość w pokazaniu poety
wydaje mi się jednostajnie
skreślony. W każdym razie tekst
ten przemawia do mojej do przekonania i bardziej aby nie było
to zarozumiały pokój jeden którego
niebo go najbardziej zgubią migo-
ryczny. -

http://rcin.org.pl/ifis

Marjan Dernogo.

Tekst: 1szy list

mężczyzna. – dlatego że: 1) rozumowanie wykazuje pewną pewność – autor stara się jak najprościej, najtrafniej określić rodzaj ludowości Lwartowicza. – 2) Użycie słowa „inny" a nie „inny" – które wskazuje na to że tekst ów był pisany około r. 1850/70. – a zatem w czasie gdy pióra kobiece w literaturze były stosunkowo nieliczne. –

Tekst 1szy cechuje poetycka krzyżowa, pewna oszczędność w metaforze (o koniu swoim zastrzega się „że łeb pokrzepi.") Uczucie trzymania się na wodzy, przez panujący intellekt. –

Sąd mój opierał się w pierwszej chwili na ogólnem wrażeniu, (intuicji) – i dopiero w czasie analizy zwracałem uwagę na szczegóły, któreby mogły potwierdzić sąd.

http://rcin.org.pl/ifis

tekst: Jerzy Żuławski

kobieta - wskazuje na to bujność i bogactwo stylu, metafory zbyt śmiałe, zbyt minutowalne, twierdzenie o bardzo w egzaltowaniu się (cecha kobiet) emocjonalnie, - i pewnym braku krytycyzmu.

Barwność, poetyckość obrazów, swobodny swobodny swobodny wskazuje na przewagę uczucia, - zdawałoby się, chociaż tylko pod względem porównania z Dantem, wyrosło własnie z takiego poetyckiego obrazu, - i krytycznym intellektem opanowane nie zostało. Porównanie zbyt śmiałe. — Jeżeli zatem za kryterjum przyjęlibyśmy przewagę uczucia, i jego swobodę w stosunku do intellektu, to owe wskazówki na bardziej pierwszego przypuszczenia

http://rcin.org.pl/ifis

Hubl Hanisław.

24

Tekst: 1 list.
obojętne

http://rcin.org.pl/ifis

Tekst: Jerzy Żuławski

mistrzostwo, styl jędrny, silne określenia, zwięzłość połączona z jasnością myśli.

Sąd oparam na ogólnem wrażeniu, wzmocnionem pochwałą stylu.

http://rcin.org.pl/ifis

Jan Kwiatkowski.

Tekst: Pierwszy list.

kobiecie. Ponieważ stara się z kobiecą intuicyą poznać duszę poety Z. kobiecą delikatnością przedstawienia.

Podkreślenie pierwiastków męzkich.

Podczas czytania zwracałem uwagę na zapamiętanie treści. Na zapytanie o autora odgadnął się zdecydowałem i dobrałem argumenty.

http://rcin.org.pl/ifis

Tekst: Jerzy Żuławski;
mężczyzna. Ponieważ przedstawia sylwetkę Ż. na tle ogólnego stanu kultury współczesnej. Nie tyle władza (nacisku na niego jego postać ile na jej znaczenie i rozwiązanie od innych, obejmuje powieść całokształt.

Kwiecistość stylu osłabia poprzednie argumenty ale krótkość i treściwość określeń (np. typu „człowiek ponad duch. absolutny") znów je potwierdza.

http://rcin.org.pl/ifis

Kwiatkowski Mieczysław

Tekst: I list.

Kobieta

1) kokietowanie się w wyszukanych porównaniach i
2) mieszanie porównań
3) " wyrazów

Ad 1) i wyrażeniach
Ad 3) niezrozumiałe

http://rcin.org.pl/ifis

Tekst: Jerzy Żuławski.

Mężczyzna.

1) jasność obrazowości

2) wyrazistość myśli

Sąd opiera się ~~[illegible]~~ na ogólnym wrażeniu

http://rcin.org.pl/ifis

Lysakowski Adam.

Tekst: Pierwszy list
Mężczyzna
Decydująca jest zdanie tekstu: „my retory w lud idący i t. d.“ – tego nie pisała o sobie Kobieta, zwłaszcza, że tekst należy do dzieła z przed lat kilkudziesięciu (autor tekstu prawdopodobnie współczesny Zaleskiemu, o którym mówi po imieniu „Bohdan“), cały „styl“ tekstu wskazuje pióro męskie.

Twierdzenie utrzymuję. (Mylnie zacytowałem zdanie o „retorach“, które brzmi „my na ziemio i na gorzko wzywamy retory ...“). Zdanie „My .., Syrokomla i Bohdan“ świadczy tak, że autorem był mężczyzna i kobieta nie zestawiałby swego poświęcenia z dziełem poetyckim, łącząc ich ze sobą pojęciem „my“. ——

http://rcin.org.pl/ifis

Tekst: Jerzy Żuławski

Prawdopodobnie mężczyzna
Za kobietą przemawia [illegible] literacki styl; i mimo to
jednak myśl przewodnia tekstu nie zatraca się w opo-
łach stylu; zdania były przemyślane należycie i tekst
ma znamię powagi; stąd nie wątpię jednak autorstwo
męskiego za prawdopodobniejsze.

Dołączone do tekstu pierwszego wydania 1911 na podstawie
zanotowanych w odpowiedzi nieścisłości. W wypadku
drugim opiera się 1911 mój na wrażeniu ogólnem.

http://rcin.org.pl/ifis

Tekst: Jerzy Zawiejski.

Kobieta.

Autorka wystawuje nieudolnie w stylu
błyskotliwym, autorce nieznanego nazwiska
słów; udaje wyprowadzone [illegible] z
z [illegible] pewnem wahaniem, jak gdyby
przy tym wyczytała coś, przytem stara się
nadać tekstowi rangę głębi. Gdyby to
jednak abyt jest mylnem, że nie
powierzchowny.

Przyczyn [illegible] należy upatrywać subtelności
w autorki nie w autora.-

Był mój moc być wdzięczny wynalazkowi-
niem sobie równy, jako umiejętnie się
posługuje stylem i "nie" a stylem "Jerzy
Zawiejskiego"; - i "nie" jemy bibliotecznych kart
wieśniej, "Jerzy Zawiejski" w chwili bieżącej.-

http://rcin.org.pl/ifis

Freiner Wolergen.

Tekst: I list.

Mirzyna.

Tekst jest pisany v prozy; autor nie stara się edytnie o piękność słów; zdanie wypowiedziane zgrzebnie.
Słowa płyną prosto autor nie szuka błyskotliwych zdyżnie refleksyjnie słów (w zdaniu) pisarch. - jest mocny.

Obok to leży również kobieta o charakterze kobiecej wrażliwej; -

W pierwszych słuchaniu kompozycja tekstu powstał zgd, który wojny utwierdził się po wskazaniu przeczytanie charakterystycznych.

http://rcin.org.pl/ifis

Romanowski Julian.

Tekst: Pierwszy list.

Objaśnienia.

Pattiewa Tekst pierwszy Faurien Fok w swojem stylu jak i wątek jako całość cechy słowiańskiej, berlińskiej, środowiskowej, że tak powiem ocenę, zbliża się swem płodnem, spokojnem ujęciem problemu bardziej ku właściwościom charakteru angielskiego, jak dotychczas się wyjaśniało że, że Tekstu tego autorem jest Kobieta.

Można mu zjednać jednak wątpliwość: Umiłowanie przez Autora krajobrazu przejawiające się w zdaniach Tekstu oraz długiego stylu wiąże bardziej wadowski z charakterem kobiecego.

Pod czytelnem wrażeniem.

http://rcin.org.pl/ifis

Tekst: Jerzy Żuławski.

Kobieta.

Tekst ten wyszedł w zbiorze słabszych utworów i rozmaitości młodzieńczych; jako tekst kuriozalny przedrukowuję go bardziej jako przykład kobiety.

Pierwiastek duszy autora, pierwiastek uczucia, kojący kobiece wspomnienie ideału i rozmarzenia, lubujący się w dobranie słów płomiennych, pełnych uczucia i gorzej cechujące sentymentalizm rozmarzeń, zżyjący się w ideałowy rodzaj kobiecy. Dlatego po przeczytaniu pomimo dowcipu tekstu utrwalam sobie wrażenie, jakoby kobiety były autorki drugiego tekstu.

Pod ogólnem wrażeniem wydałem by ocenę:

http://rcin.org.pl/ifis

Adam Stoffel.

Tekst: Pierwszy list.

mężczyzna.

Ty, bohaterze życie zaczerpnąłeś ~~treści~~ przedmiotu
obok niepozornego co prawda zarysu
poetyckiego wskazywałeś nacrys
na autorstwo mężczyzny, mimo=
jego oprócz piękności stylu
i jego barwności wtargnęła weń
wiele prawdziwej treści.

Wskazywałeś na to samo owo odcinie
wantażu źródła natchnienia poetyckiego,
utworzyłeś z gęsi własnej farbi; odcin=
ek dowodzące intuicyjnej wiedzy prze=
wrotności sądu, określającego jakość duszy
poety

Tekst: Jerzy Zawieyski.

Kobieta.

Tekst odznacza się polotem, charakterystycznym myśl nienal poetycki, zachwyconym kontemplacyjnem i głęboko otwierającym się na nim horyzontom ducha. Przejęcie się to afirmatywne na autorstwo kobiety lub mężczyzny o wybitnie wrażliwej, uczuciowej duszy, mającej przede przyjęcie kobiecości za istotną swą cechę.

Z tekstem przeżyją prawie ta sama wiara i to samo uwielbienie owej tęsknoty do absolutu i jakie rozświetlały oblicze poety. Jest to zatem dowodem uwielbienia tego poety i jego duszy, a więc i kobiecości autorki lub natury autora tekstu.

Znaczenie ogólne wynajdywało szeregóty, mające służyć za poparcie mego twierdzenia.

http://rcin.org.pl/ifis

Tarnawski Eustachy
Tekst: Pierwszy list.

Kobieta lub wyzwana (obcy)
pozion liryam opon

liryam opon pinka, lecz mimo to mè ma rodny
niego pieknania pyrów pramiennych.

wyrazenie „my retory" mogłoby skłonić
ku mniemaniu że prof wyzwana, lecz
całość stroryka w mnie Inzd jaki rydaka

http://rcin.org.pl/ifis

Tekst: Jerzy Lubaszki

Mężczyzna

Obiektywizm optyki, ostrość, maluje psychikę twardą nie ucieczkę, rysika z oczyma optycznie głęboką z stanu jej - a rysunek może i potrafi indywidualność (tego mężczyzny typu) głębokie, a więc mężczyzna.

porównanie z postaci męskie - praca wagi barokiej na symetrię jak na ucieczkę życia nie ograniczona się tylko do optyki, ale malując postać na tle pejzaż stosunków ścieżnych (krzyżowania)

Całość, tera i jasne przejścia przejść mają wagę

Tekst: pierwszy list

~~kotiet~~ co do tego tekstu nie nie mogę nic stwierdzić na pewną, ale możliwe że pisała go ta sama osoba, która pisała tamten tekst.

http://rcin.org.pl/ifis

Tekst: Jerzy Żuławski

Tekst kobieta dlatego że jest tu więcej słów brzmiących, niż treści, tak że to wygląda jakby to jakaś rozczytana w romansach panna pisała

Drugie czytanie umocniło we mnie ~~X~~ przekonanie, że autorką tekstu jest jakaś panna.

Zdaje mi się, że sąd mój polega raczej na ogólnym wrażeniu, niż na jakichś szczegółach.

http://rcin.org.pl/ifis

Tekst: Jerzy Żuławski.

autor tekstu: inscenizacja

I tego powodu wrażenia autory za inscenizację powinny tego tekstu jest silny. Było to czysto słuchowe wrażenie.

Na podstawie tego tekstu można przypuścić, że autor w osobie bohatera L. wcieliła się reprezentatywnie, np. motywując jego skłonność do myślowego przemawiania, wyobrażeniami i wypowiedzeniami.

http://rcin.org.pl/ifis

Bronisława Epsteinowa

Tekst: Pierwszy list

autor tekstu: kobieta.

Lekki kobiece ruchy w kierowaniu się wrażeniami i uchwyceniu subtelnego sentymentu Lermontowa

---

Do 2. wysłuchania przygotowań do przekonania że autorem może być mężczyzna a pierwsze wrażenie pochwyciło styl że ton tekstu był miękki ale to wraża mi się lepiej gdy nie w autorze, bez przedmiocie (poezji Le.).

Styl ten opiera się na wrażeniu ogólnem.

http://rcin.org.pl/ifis

Test: Jerzy Żuławski.
Autor – kobieta.
Styl mi się na to nieprowadzi.

Sąd mój opiera się na pierwszem wrażeniu ogólnem

Freiliebówna Chamach.

Tekst: Pierwszy list.

Autor: obojętny.

http://rcin.org.pl/ifis

Galbaczowska. Lawina.

Tekst: Pierwszy list. Kobieta, – pogodne, jasne ujęcie tematu, bolesne odczucie brzydkiego stanu duszy poety, tłumienie poezji, głębiące pytanie, a nie na zewnątrz.

Zrozumienie jasności duszy Lenartowicza i zrozumienie tego, że poeta swoją duszą inne przeniknął.

Sąd swój opieram na pierwszem ogólnem wrażeniu, jakie odniosłam po przeczytaniu tekstu.

http://rcin.org.pl/ifis

Tekst: Jerzy Żuławski.
Kobieta
[redacted]
Zbyt wiele pozlotka muzyka
Sztuka, przeźroczyste ujęcie tematu
krytyka-poezja, kurczowe się z poz-
rostu z tajnikach wrażliwości
i wielkiczyzna.

Gdyby co przemawiało za tem, że
krytyka to dyba autor-twórcę, bę-
dący się, szukający światła
i dążeniach absolutu, to dyba
autor-poeta i muzyk Stefan
Matuszewski. Jak jakim był Ja-
Matuszewski.

Pierwszy rzut polega na drażli-
wia ogólnem drugi wydarzam
do rozwadze.

Stefan Matuszewski

http://rcin.org.pl/ifis

Shajerska Anna.

36

Tekst: Pierwszy list

~~Objętość~~

~~Przyczyna~~.

~~Uwagi tyczące treści listu~~ 4)

Nie wiem

Tekst: Jerzy Żuławski

Obojętne

http://rcin.org.pl/ifis

Tekst: pierwszy list: mężczyzna ma wiele pierwiastków wrodzonych, nie jak kobieta która czysto przyjmuje się uczuciem drugiego i dlatego śpiewa na miłą melodyjną tutaj na miłą melodya z wodnych popłoch ze swojej głębi, a nie pod wpływem zewnętrznych wrażeń.

Ogólne wrażenie.

http://rcin.org.pl/ifis

Tekst: Jerzy Żuławski: kobieta,

kobieta ma usposobienie wrażliwe, dlatego
odbiera wrażenia. Posiada więcej fantazji
niż mężczyzna, dlatego unosi się
zwykle w przestworza, bije w obłoki

kobieta ma naturę miękką, dlatego łatwo
się pod wpływem uczuć
i stoi się w niej podstawą do per-
symistów, którego później odbiera
w rozmaite kształty i formy.
Mężczyzna ma więcej energii dziecię-
nej, kobieta zaś więcej energii dziecię-
cej, nie innej jej jednak dostarcza
wylać i brakuje oparcia w myśleniu.

Ogólne wrażenie

Nemlich Anna

38

Tekst: I list

nie wiem

męża czy ona

1) Leiste wymarnie rzeczy

2) Opisze ogólnikowy. bez wielkiej dokładności

Sąd ogólny.

http://rcin.org.pl/ifis

tekst: Jerzy Żuławski

mężczyzna

Płomienność uczucia i skrzydlata fantazja, wyraźne, ale ślepe i bezładne, ujmowanie rzeczy — ogólnikowe, ale zarazem wyjątkowo w rzeczach z doświadczenia wyostrzone.

Sąd ogólny

http://rcin.org.pl/ifis

Nettikówna Zofja

Szkic: pierwszy list

„Kobieta.

„Wtedyście tym autor w względnie, jak Zofja autorka wczuwa się w duszę poety i rozumie ją w najdrobniejszych szczegółach, tak jak poeta sam musiał się wczuć w kod. Bodaj w liście charakterystyka Leonarda „ wiczna jest zgłębieniem odczuciem myśli i uczuć poety a to jako „ Avatar naszej kobiety jak my „ rozumiemy.

Tekst: Jerzy Żuławski

Mężczyzna.

Wyobrażenie się już jest zbyt trudniejsze, dlatego myślę, że tekst drugi odpowiada jego drugiej wersji, kiedy sam się przekonałem już zresztą

Obu tych wydarzeń na podstawie chwilowego wrażenia zbyt po usłyszeniu obu tekstów.

http://rcin.org.pl/ifis

Wanda Karłowska

Tekst: pierwszy list

Kobieta

Zdaje mi się że pisała to kobieta pewnie: styl był & trochę przesadzony, gorący, ujęcia dwóch charakterów psychologicznie głębokie ale zdaje mi się że ten poeta wogóle mieści się tylko podobno osobom sentymentalnym a takimi są najczęściej kobiety.

—

Idealizowanie płci wskazuje także że pisała to kobieta.

—

http://rcin.org.pl/ifis

Tekst: Jerzy Zagórski

~~Kpyta~~ Nie wiem

Sad mój opiera się na ogólnym wrażeniu.

a Technic pisarskiem

http://rcin.org.pl/ifis

Ks. Pethoúme.

Tekst: Pierwszy list Obrzitus.

Dlatego że obcy tekst może być równie obcy, skreślony jakąś kreską, kółkiem, jak mieszkaniec obcych wyrazów, trudności określeń nie wyjaśnia sens, odpowiadający tym trudnościom - ani fakt stanowczego nieczytania, ani kreślenia. Mieszczanie ... o ich chodzi o charakterystykę ... autora. Nie jasne określenia wyrażanych, mówi rzeczowo jasno, krótkich zwrotów użytych.

Gdzieindziej gdzie mówi stanowczo, odpowiedź czy obcy tekst ... przeczyt z pod pióra mieszczanin czy kobiety, powiedziałabym raczej mieszczanin płci męskiej, podobnych: przecież, trzeba zjeść.

Szczegóły przy przejmowaniu wprowadzają mnie na ten pogl.

http://rcin.org.pl/ifis

Tekst: Jerzy Żuławski. Mściwuj.

Charakterystyka postaci wyraźnie.

Skomplikowaną postać tytułowego bohatera jest trudno
styl górnolotny, gra słów rozpraszają uwagę czytelnika
tekstu.

Ogólne wrażenie tekst wywołuje ogólnego wrażenia wydaje się.

http://rcin.org.pl/ifis

Rozmiłościowa Anna.

Tekst: Pierwszy list
mężczyzna

Krytyka rzeczowa, faktyczna, lecz bez frazesów, przyziemna a nie bujająca po wyżynach absolutu, prawda a nie poezja. Ścisłe trzymanie się tematu bez zbędnych asocjacji myślowych. Język zwięzły, prosty bez zbędnej ilości wyrazów obcych.

W wielu słowach powiedziane dużo. Autor sam siebie streszcza. Jego wybór tematu - sądzę, że Leonardowicz bardziej odpowiada mężczyźnie jak kobiecie, bardziej chyba z prawdą mówiąc w obliczu prezydenta i na wyżyny wybujałej jaźni.

W wypadku pierwszym wrażenie ogólne, w drugim bardziej na szczegółach o prawdę.

http://rcin.org.pl/ifis

Tekst: Jerzy Żuławski
Kobieta

Zabawianie się w fantastycznych obrazach, sędzy wypływający bardziej z wyobraźni i wrażeń niżli z realnego, krytycznego myślenia. Twarzowa z owe porównanie z Dantem i wycieczki zbaczające w temat samego w kierunku przodów ogólno-literackich i.t.d. Bacznej uwagi jak krytyka

---

Wyszukane metafory; w pierwszem twarzowa zdaniu brak ścisłego związku logicznego. W całej środkowej kobiecość autorki również wyraźnie, tu wydarzenia się znowu w zdaniach krótkich.

http://rcin.org.pl/ifis

Rothkaehl Stefania

Tekst: Pierwszy list

ogólne

mężczyzna

wielka prostota w wyrażaniu się

tylko ogólne wrażenie

http://rcin.org.pl/ifis

Tekst: Jerzy Żuławski
kobieta

Ogólne wrażenie, którego nie umiem określić, może głównie styl.

http://rcin.org.pl/ifis

Węgrówna Lea

44

tekst: pierwszy list

Objętość

http://rcin.org.pl/ifis

Tekst: Jerzy Żuławski

Objęcie

http://rcin.org.pl/ifis

Wojciechowska Jadwiga.

Tekst: Pierwszy list.

kto jest autorką Tekstu.

Do tego poglądu skłania mnie szczególniejsze zwrócenie uwagi przez autorkę na stronę uczucia, przeglądającego się w utworach Lenartowicza, na tę mocną nutę odzywającą się w jego wierszach, oraz podkreślenie tego słabego momentu w ustosunkowaniu do kobiecości w pieśni kobiecej. Bezpośrednio mniemam, że jest to zdanie kobiety-literatki.

Po powtórnem przeczytaniu tekstu dostaję do przekonania, że pierwsze wrażenie moje po bliższem. Autorowi charakterystyki Lenartowicza na podstawie pierwszego listu jest uczuciowość-rozdrażnienie gęsiarza w istocie poety. Charakteryzuje się ta w tych słowach: że Lenartowiczowi dusza dyktuje pozory uczuciowości,

http://rcin.org.pl/ifis

Tekst: Jerzy Żuławski.

Objętość.

Po powtórnem słuchaniu odczuwam wrażenie że autorem jest kobieta. Sądzę to po określeniu istoty postaci w świetle nieco zbyt rzeczywistem, ale i fantazji, która ma burdz - duszy autorki.

---

ad 1) Pierwszy brak

2) Autorka nas - wciągnięcie - uważa zresztą wyrażenie my retorzy: -

2)

~~Cechy stylu ludzkiego i nadludzkiego.~~ -

http://rcin.org.pl/ifis

Tarnawski Eustachy.

46

Różnice między mężczyzną a Kobietą, jako pisarzem i pisarką dadzą się podzielić na różnice pod względem treści i formy.
Mężczyzna obracając jakiś przedmiot treści naukowej stara się przedewszystkiem o wyjście go z pewnej treści całokształt, a co zatem idzie o zwięzłość formy. Kobieta o to przeważnie dba, traktuje ona przedmioty całości nie równomiernie, mniejszą zwracając uwagę na niektórym przedmiotom według swego zdania na innym upodobania duszy ich zasługi. - U mężczyzny widocznie jedna przechodząca w drugą przeważa na podaniu jakiegoś przedmiotu na tle innych stosunków. Kobieta zraża się otoczeniem przedmiotów. - U Kobiety mniejszy krytycyzm jak u mężczyzny, mniejsze zwracanie uwagi na związek przyczynowo skutkowy między faktami. - U dzieci literackim zraża Kobieta specjalną uwagę na nauczanie, zostawiając z przekonaniem jej wielką część swego ja. Mężczyzna traktuje przedmiot przeważnie więcej objektywnie.
Co do formy, większa u mężczyzny zwięzłość, jasność, dosadność wyrażeń.

http://rcin.org.pl/ifis

http://rcin.org.pl/ifis